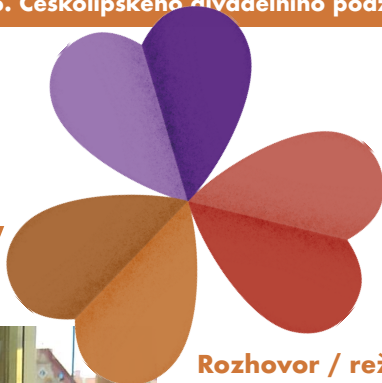

„Chtěli jsme hereckou pohodu převést na jeviště“

„Chceme Čapkovy texty představit netradičně“

Rozhovor / herec a režisér Václav Klapka z DK Jirásek o hře Maude, Lionel a prst Jacksona Pollocka

S inscenací jste si v červnu odbyli neoficiální premiéru v CTT, a hned poté jste se s hrou prezentovali na krajské přehlídce. Jak jste tam dopadli?

Dostali jsme nominaci na celostátní přehlídku ve Volyni, kterou jsme pro tento rok kvůli časovému zaneprázdnění nevyužili. Takže tam pojedeme v roce 2022, dá-li Pánbůh a covid. Kromě toho jsme dostali nějaké ceny, Vladka za ženský herecký výkon, já za režii.

Je o tobě známo, že si hry významně upravuješ pro své potřeby, a to včetně názvu. Této hře jsi však zanechal původní název, a navíc jsi ji nijak významně neměnil. Proč?

Hra se zpravidla uvádí pod titulem Kalifornská mlha. Ten náš titul jsem někde objevil a líbí se mi víc. Se zásahy do her současných autorů a chráněných autorskými právy je to složité. Proto jsem do ní nezasahoval. Pravdu ovšem známe jen Vladka a já. (smích)

Jedná se o vaši již druhou spolupráci pouze ve dvou. Co je důvodem tentokrát? Lockdown?

Donutil mě k tomu především brilantní herecký projev kolegyně Zborníkové. Hrál se nám spolu skvěle v první inscenaci Tanga pro Ježíška a tuhle pohodu jsme si chtěli zopakovat. Troufám si tvrdit, že na hře je to vidět. Se současnou situací to má společné to, že kvůli rekonstrukci divadla není kde zkoušet a samozřejmě taky kvůli covidu. A taková intimní věc se dá dělat v obýváku.

Jak probíhají zkoušky, když jste na nich jen vy dva a v podstatě režirujete sami sebe?

Když je někdo takový profík jako Vladka, není potřeba režie. Ono to přichází samo, zejména když text nás fakt oslovoval. Jediný problém je v tom, že když není režisér, nemá ti kdo říct, jak jste to nazkoušeli, kam jste chodili, co si podávali apod. Holt jsme si to museli pamatovat sami, což je u hodinovky, kde jsi neustále na scéně, docela záhul. Ale snad jsme to zvládli. (smích)

Rozhovor / režisérka Iva Bufková z DKM o hře Čapkoviny aneb Co na světě mám rád

Kde jsi vzala inspiraci pro letošní představení?

Myšlenka na dílo bratří Čapků přišla s výročním narozením Karla Čapka v roce 2020, bylo to sto třicet let. Připravili jsme monology a dialogy na Pohárek SČDO a přišel covid. Horko těžko jsme odpremiérovali Chleba o dvou kůrkách a přišla druhá vlna covidu. Takže co? Nechtěla jsem čekat na to světlo na konci tunelu, to vede k pasivitě, pohodlnosti. Na druhé straně jediná cesta komunikace vedla přes internet. Bylo třeba nacvičovat něco s malým počtem lidí, aby nám nepadala síť. Sepsala jsem tedy scénář Čapkovin a jako nejsympatičtější hudební doprovod mi logicky vyšly písničky Osvobozeného divadla.

Proč myslíš, že je Čapka i V+W stále dobré připomínat?

Jsou to texty nadčasové, stejně jako hudba Jaroslava Ježka. Jsou to stálice, které nemohou zestárnout, jen se na ně malinko zapomíná.

Čím myslíš, že mohou texty oslovit i mladou generaci?

Karel Čapek a Osvobozené divadlo – pro mladé lidi je to mnohdy jen pár stránek textu, které se bez velkého nadšení musejí našprtat na písemku nebo k maturitě. Cílem našeho představení je ukázat výše zmíněné velikány netradičním způsobem a podtrhnout ten fakt, že nás i po sto letech trápí stále stejné problémy, byť v jiném hávu. Protože jak říká Jan Werich: „Lidi jsou lidi.“

Ke spolupráci jsi pozvala mimo jiné i dva českolipské hudebníky Davida Maška a Vojtu Šeminského. Můžeme se tedy těšit na parádní hudbu a hudební čísla?

David Mašek je záruka parádní muziky – viz například naše předchozí inscenace Chleba o dvou kůrkách – a kvalitní spolupráce, bez něho by to prostě nešlo. Letos přizval do hudebního tandemu skvělé bicí Vojtu Šeminského – takže jsme měli hned dva hudební odborníky. A abych byla přesná, odborníky jsme měli čtyři – s tanečním pohybem nám pomáhá Katka Kohoutová a Tereška Prucková Bufková. Snad jim to nebudeme moc kazit. (smích)

Včerejší představení Antiwords Spitfire Company bylo zrušeno kvůli pozitivnímu testu člena na covid-19. Vernisáž výstavy ilustrací Atily Vöröse však proběhla. Výstava je k vidění ve foyer do konce festivalu.

„Barevný souboj bez řeči aneb všichni jsme byli tak trochu herci“

Reportáž / Třetí večer 45. ročníku s inscenacemi Mimjové a Všechny báječné věci

Dopoledne se festival loučil v plném sále dětským představením Mimjové od Losers Cirque Company s divadlem v Novém Boru. Očekávání byla veliká, ale samotný průběh na pódiu je tisíckrát předčil. Kdo by řekl, že se dá odehrát inscenace téměř bez použití slov tak, že bude bavit děti, ale i dospělé? Boj dobra se zlem, humor a jedinečný nový cirkus s akrobacií, to vše obdrželi diváci ve vyvážené míře a v kompaktním celku.

Hned na začátku představení pozval na jeviště zkušený znalec bojových umění v podání skvělého mima Radima Vizváryho nebojácného diváka. Chlapec statečně napodoboval hercovy pohyby a získal si přízeň publika. Po splnění všech jeho krací atmosféra nečekaně potemněla a na pódium přijela zlá vládkyně temnoty v podání Anny Polívkové. Byla strašidelná, to ano, ale bojovník si našťásti nalezl tři nové učně, které trpělivě vycvičil, aby v sobě našli své zvířecí osobnosti. A to vám byla teprve bomba. Na jeviště za mohutného aplausu nastoupili herci do závěrečného souboje v obrovských nafukovacích kostýmech.

Nemálokdy se stalo, že byli herci více ve vzduchu, nežli na nohou. Akrobacií a pohybovou stránku inscenace měli zvládnutou opravdu bezchybně. Diváci je odměnili několikanásobným potleskem, nešetřili úsměvy ani poklonami. Není snad ani nutno dodávat, že tento divadelní soubor hraje u nás již po několikáté a věříme, že ne naposledy.

Druhé a třetí sobotní vystoupení patřilo divadlu Navenek z Kadaně a skvělému herci Pavlu Volfovi. Ten předvedl inscenaci rovnou dvakrát za sebou diváky přetékajícímu Centru textilního tisku v České Lípě.

Všechny báječné věci je tragikomická one-man show spojená s interaktivním zapojením diváků. Letos si, mimo jiné, Pavel tímto vystoupením získal i metu ochotnického divadla, festival Jiráskův Hronov.

V 7 letech začne hrdina hry psát seznam těch nejbáječnějších věcí na světě. Seznam začal psát v nemocnici, kam jel s otcem navštívit svou matku, která trpěla depresemi a poprvé si pokusila vzít život. „Číslo 1...“ „Čokoládová zmrzlina“, „Číslo 4...“ „Když někdo zakopne a spadne.“ Diváci dostali na začátku představení kartičky s čísly a texty, jejich úkolem bylo je přečíst ve chvíli, kdy zazní ono číslo. Pavel si ale vybíral na pomoc diváky i do dalších malých rolí otce, veterinářky, přítelkyně nebo všemi oblíbené paní Klepetkové, psychologky s psím maňáskem, kterého si dotyčná musela udělat z vlastní ponožky. Zapojení herců bylo citlivé, bez nároků na herecké kvality, takže až na to někdy půjdete, nebojte se.

I přes smutné vyznění hra neskončila zcela negativně. Seznam má 1 milion položek báječných věcí a jeho tvůrce ví, co ho dělá šťastným. Seznam mu změnil pohled na svět a zachránil ho před jeho vlastními obavami z depresí.

**PROČ BYSTE MĚLI PŘIJÍT
NA PÁTEČNÍ
DVOJPŘEDSTAVENÍ ÚL
A CVIČME V RYTMU?**

SOUTĚŽ #4: KDO ZTVÁRNIL JACKSONA POLLOCKA V AMERICKÉM FILMU POLLOCK Z ROKU 2000? Svou odpověď pošlete na telefonní číslo 774 116 048 vždy do 23:00 dne vyhlášení soutěže. Za každou správnou odpověď získáte bod. Soutěžící s nejvyšším počtem bodů uvidí po konci festivalu nevidané a litovat nebudou.

REAKCE DIVÁKŮ NA SOBOTNÍ PŘEDSTAVENÍ VŠECHNY BÁJEČNÝ VĚCI

„Líbilo se mi to úplně nejvíc ze všech, zatím. Dokonce jsem si zahrál roli tatínka.“

nás s partnerkou v průběhu hry rozsadili.“

„Totálně mě to dostalo.“

„Moc se mi to líbilo, ačkoli kvůli tématu to nebylo úplně příjemný.“

„Kdybych věděla, že celou tu dobu budu v ohrožení, že mě může vybrat, nikdy bych sem nešla. Ale herec byl moc příjemný.“

„Bylo to úžasný. Jako každá hra na tomhle festivalu.“

„Bylo to dojemný. Byl jsem z toho naměkko téměř celé představení.“

„Když se mě na začátku zeptal, jestli mám botu a ponožku, mohla jsem tušit, že se něco stane.“

„Vtáhlo mě to do děje. Bylo to osvěžující. Ani mi nevadilo, že

Obří nafukovací kostýmy v závěru představení Mimjové.

Herec Pavel Volf z inscenace Všechny báječné věci s fiktivní partnerkou vybranou z davu.

Obě představení jsou skvělé komedie. Obě jsou v ceně jednoho lístku. Ta kratší je o hubnutí, cvičení. Byla na Jiráskově Hronovu, ale také na festivalu v Banátu v Rumunsku. Úl, na který půjdete po kratší přestávce v baru, je o nás a včelařích. Přiváží ji soubor, který se s každou autorskou hrou řadí k nejlepším amatérským souborům u nás. Tohle je náš nenápadný vrchol festivalu.

Brambůrky: Cvičme v rytme & V.A.D. Kladno: Úl
22. 10., 19:00, KD Crystal